

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

MARCEL·LÍ ANTÚNEZ ROCA

CAMPAMENT
OVAL

Del 20.12.2025
al 06.01.2026

Marc Roca — acció Fargabudell (2014) amb Pim Pam Pum Foc

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

DOSSIER
DE PREMSA

Organitza i produeix:

Museu Nacional d'Art de Catalunya

Dates:

20 de desembre de 2025 al 6 de gener de 2026

Natura Centrum Est reuneix telons i objectes provinents d'accions, instal·lacions i murals creats per Marcel·lí Antúnez Roca amb la participació de persones i col·lectius diversos i heterogenis, des del 2014 fins a l'actualitat. L'escala i la singularitat de les peces exposades, concebudes inicialment per a l'espai públic o per a rues de carrer, adquireixen a la Sala Oval una nova lectura.

Els deu mòduls i la figura gegant de Vulcà, creada per a l'acció *Fargabudell* (2014), organitzen centenars d'objectes, entre els quals destaquen els telons parpella i els dibuixos gegantins que, a la manera dels llibres pop-up, transformen la seva aparença quan s'activen.

La dimensió excepcional d'aquesta obra ens permet mostrar-la en tota la seva magnitud a la Sala Oval del MNAC i convidar el públic a una immersió en l'univers de l'artista.

Un altre eix rellevant de l'exposició és el conjunt de cartells i altres elements de propaganda creats per Antúnez. Aquest corpus, integrat per escultures, eslògans i imatges pintades a mà, funciona tant com a objecte plàstic com a eina de mobilització. Malgrat presentar-se ara en un context museístic, gràcies a les activacions diàries manté l'energia i la funcionalitat per a les quals va ser concebut.

Les peces creades per ser portades pels participants, que interpreten l'imaginari folklòric i ritual en clau contemporània, evoquen tradicions populars —com la iconografia de Setmana Santa— i les transformen en un llenguatge festiu, participatiu i reivindicatiu.

La combinació d'aquests tres àmbits —l'escala de l'obra, els objectes de propaganda i la revisió de l'imaginari folklòric— confereix a l'exposició una personalitat distintiva, càlida i propera, que convida el públic a explorar altres formes d'experiència: algunes peces s'activen durant tallers i rues, i són viscudes pel visitant, mentre que d'altres poden ser contemplades de manera estrictament museística.

Aquesta instal·lació efímera celebra la natura, la comunitat i l'art com a experiències compartides i utòpiques, i és una oportunitat per capbussar-se en un món oníric del qual el públic pot formar part a través de tallers creatius per a tota la família, concebuts i dinamitzats pel mateix Antúnez.

Amb **Natura Centrum Est**, el MNAC manté la seva aposta per l'experimentació museogràfica, situant el visitant al centre i generant reflexions a partir de l'experiència directa amb l'obra d'art. Així, el projecte s'inscriu en la línia d'altres intervencions concebudes especialment per a la Sala Oval, com *Trena*, de Laia Estruch; *From the Center*, d'Eugènia Balcells; o *Aeronautica (vol) interior*, de Francesc Torres, que exploren noves formes d'activar les obres i pensar la nostra relació amb el món i la natura, i que s'adrecen a públics diversos.

Marcel·lí Antúnez Roca (Moia, 1959) és conegut per haver desenvolupat un treball radical i colpidor que fusiona tecnologia i *body art*. L'experiència amb els grups de teatre d'avantguarda Los Rinos i La Fura dels Baus el va situar en un model creatiu col·lectiu transgressor. En els darrers anys ha fet un gir vers una forma molt particular d'art col·laboratiu, on dibuix i festa ens porten a una reivindicació militant de la natura, l'ecologisme i la cultura agrària.

Rua lúdico-reivindicativa

Una sèrie d'activacions, a les 12 del migdia, convidarà els participants a transformar la mostra i donar vida als telons. Aquesta instal·lació —una corrua grotesca i bella alhora, joiosa i reivindicativa— envairà sorollosament l'espai del Museu i el transformarà en un campament de resistència i aprenentatge que assenyala la urgència de revertir la doctrina civilitzadora que ha desplaçat la natura del centre de la nostra vida comuna.

Aquesta activitat convida a endinsar-se en l'imaginari de l'artista interactuant amb la indumentària i els cartells dissenyats per ell; els participants formaran part d'una rua lúdico-reivindicativa conduïda pel mateix Antúnez i una banda de músics, Fail Again Ensemble (Marceluia y sus Mireios).

L'activitat tindrà una durada d'una hora aproximadament.

INSTAL·LACIÓ PARTICIPATIVA:

Oberta del 20 de desembre al 6 de gener en l'horari d'obertura del museu

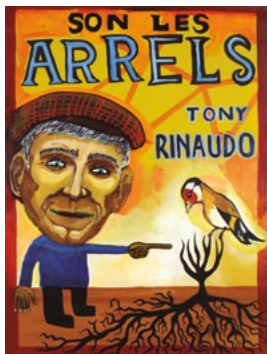
ACTIVACIONS:

Dates: 20, 21, 23, 27, 28, 30 i 31 de desembre. 2, 3 i 4 de gener

Hora: De 12 h a 13 h

Preu: 2 € sense inscripció prèvia. Gratuït per menors de 16 anys i majors de 65 anys

Octavetes

TONI RINAUDO

(1957). Pagès australià.

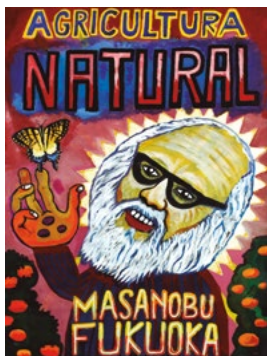
“Sota de cada arbust hi ha les arrels d’un arbre en potència.”

SEPP HOLZER

(1942). Pagès austríac.

Rebel agrari contra la burocràcia rural i constructor de basses i espais d’abundància.

MATSUNOBU FUKUOKA

(1913-2008). Pagès, biòleg i filòsof japonès.

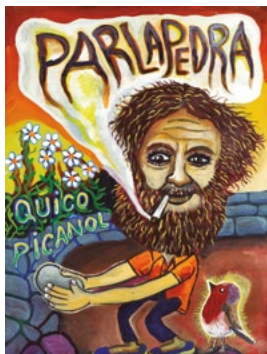
Inventor de les llavors confit, recobertes de fang, que s’activen quan plou i, mentrestant, els animals no se les mengen. Pare de l’agricultura natural.

AKIRA MIYAWAKI

(1928-2021). Biòleg botànic japonès.

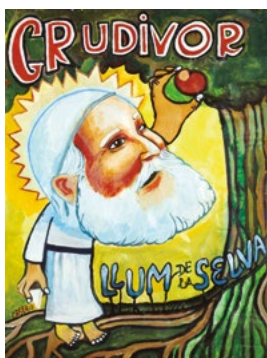
Estudiós dels boscos autòctons. Va desenvolupar un mètode per fer créixer boscos autòctons de forma rapidíssima.

QUICO PICANYOL

(1964-2018). Horticultor i constructor de pedra seca català.

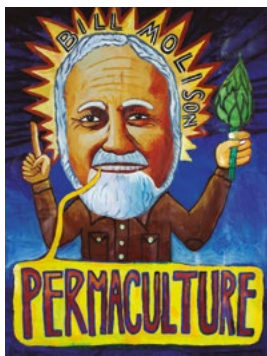
Representant del Moianès de la cultura *hippie*, vegetarià i expert en horticultura. Mestre en pedra seca. Parlava pedra per pedra mentre construïa la paret.

LLUM DE LA SELVA

(1877-1982). Pagès no violent, naturista, ecologista, vegetarià i crudivor català.

Va viure del que cultivava al seu hort, amb una excepció: era un sibarita d'El Caserío.

BILL MOLLISON

(1928-2016). Pagès, biòleg, activista australià.

Convençut que és possible una agricultura permanent entre i per a les persones. Crític amb l'agroindústria. Un dels pares de la permacultura, un mètode que considera en un tot l'agroecologia, la ramaderia, l'edafologia, la geografia, l'arquitectura, l'economia i la sociologia.

RUTH STOUT

(1884-1980). Nord-americana coneguda pel seu mètode de "cultivar sense treballar".

Mare del *mulching*, sistema en què s'encoixina l'hort amb palla, cosa que manté la humitat, preserva de les herbes no desitjades i incorpora matèria orgànica al sòl.

RACHEL CARSON

(1907-1964). Biòloga i activista nord-americana, crítica amb els biocides, especialment el DDT.

“El DDT mata insectes, mata peixos, mata ocells i ens mata a nosaltres mateixos.”

WANGARI MAATHAI

(1940-2011). Biòloga, activista i Premi Nobel de la Pau kenyana.

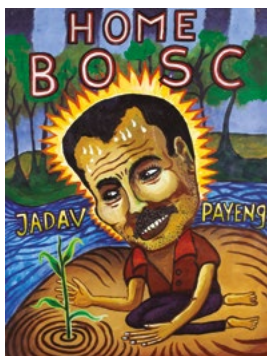
Amb el seu mètode de posar les dones al capdavant dels viviers de plançons, va aconseguir plantar més de 30 milions d'arbres al seu país, Kenya.

LADY EVE BALFOUR

(1898-1990). Agrònoma i activista anglesa.

Durant 40 anys va cultivar dos trossos de terra: un de manera ecològica i l'altre de manera industrial amb pesticides i fertilitzants químics. El tros ecològic va resultar millor.

JADAV PAYENG

(1959). Activista reforestador de l'Índia, conegut com el “Forest Man”.

Als bancals del riu Brahmaputra ha plantat centenars d'hectàrees de bosc, on ha tornat la vida, tigres inclosos.

FREDY PERLMAN

(1934-1985). Filòsof i activista txec naturalitzat nord-americà.

Denuncia com certes formes de civilització són biocides. Diu també que han existit, i són possibles, altres formes civilitzadores.

ANNA MARIA PRIMAVESI

(1920-2020). Botànica, especialista en edafologia, austríaca naturalitzada brasilera.

“Som sòl. Si matem la terra de cultiu, morirem amb ella”.

JOHN ZERZAN

(1943). Filòsof nord-americà. S'autodenomina anarquista primitiu.

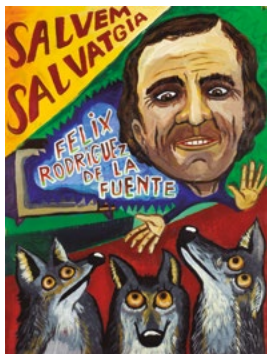
Assenyala totes les formes de llenguatge com una de les nafres de la nostra civilització i reivindica la sincronia amb la natura dels pobles recol·lectors i caçadors.

EL HADJI SALIFOU OUEDRAOGO

(1943). Pagès de Burkina Faso.

Porta més de 40 anys reforestant amb baobabs; n'ha plantat milers. El baobab és un arbre del qual s'aprofita tot.

FÉLIX RODRÍGUEZ DE LA FUENTE

(1928-1980). Naturalista, ambientalista i divulgador espanyol.

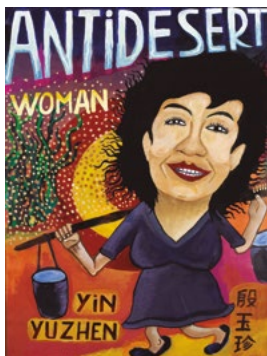
Extraordinari divulgador de la naturalesa salvatge per a tota una generació televisiva.

CLAUDE LÉVI-STRAUSS

(1908-2009). Filòsof i antropòleg francès.

Assenyala que les anomenades “cultures salvatges” amaguen als nostres ulls una profunditat tant o més important que la base grecoromana de la cultura occidental.

YIN YUZHEN

(1965). Dona que combat el desert a la Xina.

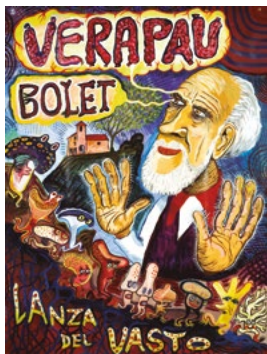
“La tempesta de sorra al desert de Maowusa està omplint el cel. Desitjo que els arbres verds del desert em facin companyia. Vaig mantenir un arbre viu i va començar a estendre's. M'agradaria que les terres fossin fèrtils i abundants.”

VANDANA SHIVA

(1952). Física quàntica i activista per la naturalesa i la sobirania alimentària.

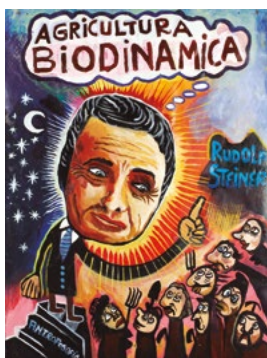
“Prou agroindústria, no a les llavors transgèniques i patentades, no als agroquímics. Torneu-nos la sobirania alimentària i la nostra pagesia”.

LANZA DEL VASTO

(1901-1981). Filòsof, activista per la no-violència i deixeble de Gandhi.

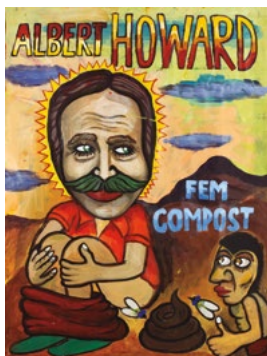
Divulgador de la no-violència, la vida senzilla i la sobirania alimentària a través de la seva comunitat de l'Arca.

RUDOLF STEINER

(1861-1925). Arquitecte, pare de l'antroposofia i fundador de l'agricultura biodinàmica.

Fundada el 1924, la biodinàmica és la primera de les agricultures orgàniques o agroecològiques d'Occident.

ALBERT HOWARD

(1873-1943). Botànic i micòleg anglès.

Enviat pels britànics per ensenyar agricultura als pagesos de l'Índia, va adonar-se que les tècniques índies eren molt millors. És un dels introductors del compostatge a Occident. El compost és un dels millors aliments per a les terres de cultiu.

ERNST GOSTCH

(1948). Genetista i pagès suís.

Entra en contacte amb els sistemes mil·lenaris agroforestals indígenes, compra una finca erma pel foc i la sobrepastura a Bahia, Brasil, i la converteix en un prodigiós bosc d'aliments on torna la vida salvatge i l'aigua. A aquest mètode l'anomena *sintropia*. Al contrari de l'entropia, que dissipa energia, aquest mètode concentra energia, abundància i vida.

**MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA**

Oficina de premsa
Tel. 93 622 03 60
premsa@museunacional.cat
Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat
X f i y

Un Museu compromès

SR10-0004/2013

BIOSPHERE
committed entity

 **Generalitat
de Catalunya**

 **Barcelona
Capital Cultural
i Científica**

Barcelona